

कीर्तिपुर सन्देश

KIRTIPUR SANDESH WEEKLY

साप्ताहिक

वर्ष १ अंक २८

ने. सं. ११३२ सिल्लागा पारु बुधवा:

२०६८ माघ २५ गते बुधवार (Feb - 8, 2012)

मुल्य : ५/- (न्यातका)

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारीको ११ औं साधारणसभा सम्पन्न उच्च शिक्षा प्रोत्साहन पुरस्कार जनसेवालाई

कीर्तिपुर सन्देश /

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.को ११ औं साधारणसभा गत माघ २१ गते शनिवार चाँगुनारायणमा सम्पन्न भयो।

उक्त सहकारीले गत ३ वर्षदेखि कीर्तिपुरमा स्थायी बसोबास गर्दै आएका विद्यार्थीहरू मध्ये दश जोड दुई का चार संकायमा सबभन्दा बढी अंक ल्याउने विद्यार्थीहरूलाई उच्च शिक्षा प्रोत्साहन पुरस्कार दिँदै आइरहेको छ।

उक्त चार विधामध्ये यसपाली जनसेवा उच्च मा.वि.ले व्यवस्थापन र शिक्षा संकाय गरी दुइ विधामा पुरस्कार जित्न सफल भयो।

जनसेवाले शिक्षा संकायमा लगातार दुई पटक पुरस्कार जित्न सफल भएको छ। गत वर्ष पनि

जनसेवा उच्च मा.वि.कै आरती महर्जनले उच्च शिक्षा प्रोत्साहनमा पहिला भइ पुरस्कार जितेका थिए। यसवर्ष पनि नीमा महर्जन की.न.पा १४ चोभारले ६४ दशमलव ५ प्रतिशत अंक ल्याइ पहिलो पुरस्कार जित्न सफल भएकी छिन भने दोस्रा पनि जनसेवाकै डेजी सुवेदी की.न.पा. १२ जाखाले ५० दशमलव ९ प्रतिशत अंक ल्याइ पुरस्कार जित्न सफल भएकी छिन।

त्यस्तै व्यवस्थापन संकायमा पनि जनसेवा उच्च मा.वि.कै रश्मि महर्जन की.न.पा. १२ पाँगा दथलले ७५ दशमलव ३ प्रतिशत अंक ल्याइ पहिलो पुरस्कार जित्न सफल भइन। दोस्रोमा मंगल उच्च मा.वि. का सृष्टि महर्जन की.न.पा. १६ नगाउँले ७१ प्रतिशतअंक ल्याइ दोस्रो पुरस्कार जित्नु भयो। विज्ञान संकायमा मूनलाईट उच्च

मा.वि. का जमुना महर्जन की.न.पा. १६ नगाउँले पहिलो पुरस्कार जित्नु भयो भने बर्नहर्ट उच्च मा.वि.का ओसन श्रेष्ठ की.न.पा. २ क्वाचोले ७४ दशमलव १ प्रतिशत अंक ल्याइ दोस्रो पुरस्कार जित्नु भयो।

मानविय संकायमा एकलो प्रत्यासी ट्टिनिटी उच्च मा.वि.का रस्मिता महर्जन की.न.पा. १२ बालकुमारीले पहिलो ६७ दशमलव ५ अंकलगाइ पुरस्कार जित्नु भयो।

यो उच्च शिक्षा प्रोत्सन पुरस्कार को रकम जितिसुकै भएपनि यस पुरस्कार व्यवस्थाले कीर्तिपुर स्ववासी विद्यार्थीहरूलाई आफ्नो पढाईमा ध्यान दिन प्रोत्साहन मिलेको छ।

सहकारी भनेको पैशा जम्मा गर्न र ऋण प्रवाह गरी नाफा कमाउने मात्र नभई उक्त नाफाबाट समाजको

प्रोत्साहन पुरस्कार ग्रहण गर्दै रश्मी महर्जन

भलाइका लागि पनि केहि गर्नु पर्छ भन्ने उदाहरण कीर्तिपुर बहुउद्देश्य सहकारी संस्थाले दिएको छ।

सो सहकारी संस्था कीर्तिपुरवासीले कीर्तिपुरको आर्थिक विकासका लागि समुहिक रुपमा खोलिएको हो। उक्त सहकारी संस्थाले सहकारी पसल खोली

कीर्तिपुरवासीलाई सपथ मुल्यमा एकै ठाउबाट दैनिक उपभोग्य सामान उपलब्ध गराउदै आएको छ भने यातायात क्षेत्रमा पनि सेवा दिदै आइरहेको छ।

साथै सहकारीले रात्री सेवा समेत संचालन गर्दै आइरहेको छ।

Prop: Ram kumar 4333344, 9851037150

A 2 Z MOBILE REPAIR CENTRE

Nayabazar, Kirtipur 17

Our Service

Repair and Sale Mobile, LCD, Camera, DVD etc

स्वयम्भू क्याटरिङ एण्ड टेण्ट सर्भिस

कीर्तिपुर, नयाँबजार

फूल क्याटरिङ, हाफ क्याटरिङ, शुभविवाह, ब्रतबन्ध, पिकनिक, अफिसियल पार्टी, लञ्च बक्स र जेनेटर समेत

तपाईंको सन्तुष्टि हाम्रो चाहाना

स्वयम्भूरत्न बजाचार्य

Mobile 9841302310, 4330264

पद्मकाष्ठपुरी डेपार्टमेन्टल स्टोर

लोकताम्रिक चोक मंगल दोवाटो

9848555555

दर्शन मोबिकेयरमा

मोबाइल मात्र होइन अब ब्रान्डेड इलेक्ट्रोनिक्स सामान पनि उपलब्ध छ

Grand Concept Electronic Showroom

Narayan Gopal Chowk, Maharjgunj-3

Opening discount 15%

कीर्तिपुरवासीहरूको लागि थप 3% छुट

हाम्रा सुविधाहरू :

Home delivery service

0% finance को सुविधा (दर्शन बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. बाट)

हामीसंग भएका ब्रान्डेड

TOSHIBA

Godrej

Kelivinator.

ONIDA

RICHO

यी सबै BRAND का फ्रिज, Washing machine OVEN, CRT T.V, LCD, Mixer, Rice cooker आदि घरका लागि चाहिने सबै सामान उपलब्ध छ।

For more contact

दर्शन मोबिकेयर प्रा.लि.

नयाँबजार-३ फो.नं. ४३३६७७६

कानुनी सल्लाहकार
ज्ञानबहादुर महर्जन
प्रकाशक:
नजरराम महर्जन
सम्पादक
श्रीकृष्ण महर्जन
पुस्तक
निरजमान सिंह
काठमाण्डौ जि. प्र. का दर्ता नं. २११-२०६७/०६८

व्यवस्थापन
भरत महर्जन, सनम श्रेष्ठ
फोटो पत्रकार
नविन जोशी

प्रेस: शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाण्डौ
कार्यालय: निखासी टोल: कीर्तिपुर नपा-३
फोन नं.: ४३३३००७, ९८४९४०९०७७
kirtipur_sandesh@live.com

लुकाइएको नेपाली इतिहास..... फेसबुकका कुरा

ज्वलपा सकसित जनवरी १३, २०१२
प्रा.डा.एच जी.बेहर (जर्मनी)
द्वारा लिखित पुस्तकबाट साभार
गरिएको विचारोत्तेजक सन्दर्भहरू
हरेक नेवारले पढ्नै पर्दछ। कृपया
एक पल्ट पढ्नु होला।

राजा महेन्द्रले उनको पुर्खाको
गुणगान गरि लेख्न लगाइएको इतिहास
हाम्रो पाठ्यक्रममा छ। तर वास्तविक
इतिहास लुकाइएको छ। यो पुस्तकले
धेरै त्यस्ता लुकाइएका तथ्यहरू
अनुसन्धान गरि प्रकाशित गरेको छ।
पृथ्वीनारायण शाह सम्बन्धि केही
पानाहरू यहाँ म प्रस्तुत गर्दछु।
वास्तविकता थाहा पाएपछि निश्चित
रूपमा पृथ्वीनारायण शाहका
अन्धभक्तहरू मर्माहत हुनेछन्। त्यसैले
अन्धभक्तहरूलाई यो किताब पढेर
दिमाग खराब नगर्न जानकारी दिन
चाहन्छु।

सम्बत १७९६ सम्म पनि गोरखा
नरेश नरभूपाल शाह माटोले पोतेको
आसन (राजगद्दी)मा बस्थे। उक्त आसन
उनलाई असाध्यै अप्ठेरो लाग्यो। नेपाल
(हाल काठमाडौं पाटन भक्तपुर)का
राजाहरू चाँदीको आसनमा बस्थे भन्ने
उनले सुनेका थिए। उनी पनि एउटा
चाँदीको आसन बनाउन पाए हुन्थ्यो
भन्ने सोच थाले।

शक्तिशाली रजौटासित विहे गरि
सम्बन्ध बनाउने र कम्जोर रजौटालाई
कज्याउने राजनीति पछ्याउँदै सम्पन्न
र शक्तिशाली बन्न सिमा विस्तार गर्ने
उद्देश्य लिएर उनले धेरैपल्ट विहे गरे।
तर उनी सफल भएनन्। अन्तमा
उनले आफ्नो नीति परिवर्तन गर्ने
निश्चय गरे। सम्बत १७३२ मा उनले
आफ्नो छोरा पृथ्वीनारायणलाई भक्तपुर
को राजासित बस्न पठाए। त्यो चिट्ठी
जुन नरभूपाल शाहले भक्तपुरको
राजालाई लेखेका थिए, अनुसार उसको
छोरालाई यथोचित हुर्काउन र
शिक्षादीक्षा दिन नेपालमा मात्रै सम्भव
भएको हुनाले त्यस्तो व्यवस्था मिलाईदिन
अनुरोध गरेको थियो। तर उनको
वास्तविक उद्देश्य भने उनको छोेरालाई
त्यहाँको दरवारमा राख्न पाए हुन्थ्यो
भन्ने थियो। छोरा नेपाल दरवार छिर्न
पायो भने त्यहाँको गोप्य र महत्वपूर्ण
कुरा थाहा पाइन्छ भन्ने थियो।

(अन्य स्रोतबाट जानकारी
बटुलेर थपेको) :

हुन त राजा नरभूपालले यस्तो
प्रस्ताव काठमाडौं र पाटनको राजालाई
पनि पठाएका थिए। तर पाटनको
राजाले चिट्ठीको कुनै जवाफ दिएनन्
भने काठमाडौंका राजाले न्वाक्वःमा
राखेर हुर्काउने पढाउने भए सहयोग
गरुंला भनि मौखिक जवाफ दिएर
पठाए।

न्वाक्वः भनेको हाल नुवाकोट हो
जुन काठमाडौं राज्यको एक प्रदेश थियो
र त्यहाँको शासनभार काठमाडौंबाट
नियुक्त मल्लले हेर्दथे। काठमाडौं र
पाटनको राजाहरूको यस्तो व्यवहार
बाट नरभूपाल शाहले अपमानित
महसुस गरे। तर अत्यन्त धार्मिक
स्वभाव र उदार दिलका भक्तपुरका र

प्रत्येक नेवारले पढ्नै पर्ने

जाले भने हार्दिक निमंत्रणा दिइ शिक्षा
दिक्षा दिन स्विकार गरे।

फेरि मूल पुस्तकबाटै :
भक्तपुरका मल्ल राजाले अत्यन्त
मित्रवत व्यवहार देखाउँदै बालक पृथ्वी
नारायण शाहलाई दरवारमा पाहुनाको
रूपमा स्वीकारे। उनलाई दरवारको
सबै कुना कुना देखाए। उनका
राजकुमार राजकुमारीहरूलाई पृथ्वी
नारायणसित खेल्न छुट दिए र उनलाई
कुनै किसिमको भेदभाव नगरी अत्यन्त
सम्मानका साथ राखे। धर्मको काम
भन्थानी भक्तपुरका राजाले पूर्ण सहयोग
गरी उत्कृष्ट शिक्षा दिक्षा दिएर राखे।
यसबापत कुनै दस्तुर या सम्झौता पनि
गरेनन्।

पृथ्वीनारायण शाह स्मरणशक्तिमा
तेज थियो। एकपल्ट देखेको कुरा
हम्मेशी नबिसर्ने। उनले भाषा पनि
छिट्टै सिक्ने र दरवारमा प्यारो बनेर
हुर्किए। पाँच वर्षपछि उनी आफ्नो गृह
नगर गोरखा फर्किए। उनले
मल्लकालीन दरवारका धेरै जानकारी
हरू बटुलेका थिए। मल्ल खानदान
भित्रका कलहलाई नजिकबाट नियालेका
थिए। के कुरामा तिनीहरू मिल्छन्, के
कुरामा भगडा गर्छन्, के कुरामा इश्या
गर्छन्, के कुरामा रिस गर्छन्, ती सबै
कुरो बुझेका थिए। त्यस्तै गरि कति
सेना छन्, कति हतियार छन् र
सामरीक महत्वका ठाउँहरू कता कता
छन् त्यो जानकारी पनि बटुलेका
थिए।

फर्केर गएपछि पृथ्वी नारायण शाह
यति उत्साहित थिए कि नुवाकोट हमला
गरेर सजिलै जित्न सक्छ भनि निश्चित
जस्तो थियो। काठमाडौंका राजाको
अपमानको बोझ बोकेर बसेका राजा
नरभूपालको सहमतिमा तुरुन्तै नुवाकोट
आक्रमण थाले। तर युवा पृथ्वी
नारायणको गलत आंकलन र बुबा
राजा नरभूपालको अनुमान विपरित
गोरखाले नराम्रो हारको सामना गरे।

त्यसबेलादेखि गोरखाले उपत्यका
आसपास क्षेत्रहरूमा हरेक वर्ष जसो
आक्रमण जारी राखे। गोरखाली
आक्रमण सधैंजसो मनसुन सिजन
पश्चात हुन्थ्यो। मनसुन सिजन पश्चात
आक्रमण गर्दा लुटपाट गर्न सजिलो
हुने र धेरै धनसम्पत्ति लुट्न सकिने
विश्वास गोरखाले राखेको थियो। त्यसैले
आक्रमण ठ्याक्क सेप्टेम्बरको अन्त्यतिर
(भदौ असोज अर्थात् दसैँको मुखमा
गरेको देखिन्छ। तर यो आक्रमण
कहिलेपनि सफल भएको देखिन्न। यस्तो
लुटमार गर्ने उद्देश्यले आक्रमण गर्ने र
असफल भै फर्कने क्रम सम्बत १७६४
सम्म जारी रह्यो। तत्पश्चात पृथ्वी
नारायण शाहले एउटा शान्ति पस्ताव
नेपालका मल्ल राजाहरू तर्फ पठाए।
अन्त्यहीन जस्तो वार्षिक लडाई र
प्रतिरोधले मल्ल राजाहरू दिक्दार थिए।
त्यो भन्दा पनि यस्तो सानो सानो
स्तरको लडाइले त्यो बेला नेपालको
अन्तरराष्ट्रिय बन्दव्यापार (तिब्बत भार

ततिरको व्यापार)लाई नोक्सान पुगीर
िखेको थियो। मल्ल राजाहरू त्यसैले
भएका थिए। तर पृथ्वी नारायणको
प्रस्ताव वास्तवमा एउटा चलाखी मात्र
थियो। उनले वास्तविक शान्ति चाहेका
थिएनन्। जब गोर्खाले उत्तरतिर रहेको
व्यापार मार्गमा नाकाबन्दी लगाउन थाले,
मल्ल राजाहरूले गोरखाको मनशाय
बुझ्न थाले। साथसाथै त्यो समय
गोरखाली सेनाले युद्धमा अत्यधिक
हतियार प्रयोग गरेको र ती हतियार
उच्चकोटीको रहेको समेत थाहा पाए।
मल्ल राजाहरू एउटा निर्धन गोरखा
राज्यसित त्यस्तो हतियार कहाँबाट
आयो भनेर चकित परेका थिए। लडाईं
अत्यन्तै महंगो हुन्छ भनेर बुझेका मल्ल
राजाहरू गोरखाले वर्षेनी लडाईं लड्न
पैसाको जोहो कताबाट गर्छन्,
गोरखाबाट टाढा टाढा पुगेर लड्ने
सेनाको राशन पानी, उपचार खर्च,
तलबमान, लुगाफाटो, हतियार
गोलीगट्टा आदि कताबाट आपूर्ति हुँदै
थियो भन्ने सोचेर चकित परेका थिए।
गोर्खाली सेनालाई प्रशस्त आर्थिक र
उच्चस्तरीय हतियार उपलब्ध गराउने
स्रोत तत्कालिन बेलायती सरकार थियो।
तर यो कुरो नेपालको मूलधारको
इतिहासबाट लुकाइएको छ। यो
सम्बन्धि गरिएको एक गोप्य सम्झौताको
दस्तावेज हालसम्म पनि लण्डनमा
सुरक्षित छ। इस्ट इंडिया कम्पनि
सम्बन्धि आर्काइभमा त्यो छ।

मैले उल्लेख गरेको त्यो गोप्य
सम्झौतामा गोर्खाली प्रतिनिधि र क्याप्टेन
सिअनेको दस्तखत छ। जुन दस्तावेज
अनुसार बेलायती सरकारले सेन्य
सहायता तथा रणनीतिक सरसल्लाह
उपलब्ध गराउने र त्यसको बदलामा
गोरखाले नेपालको व्यापारिक मार्ग ध्वस्त
गर्नु पर्ने सम्झौता भएको थियो। यो
त्यही व्यापारिक मार्ग हो जहाँबाट हालको
भारत र चीन विच नेपाल भै व्यापार
चलेको थियो। भारतको मुगल
व्यापारीहरू नेपालको मल्ल राजासित
मिलेर व्यापार बढाउँदै थिए। बेलायतको
अनुमानमा भन्दा ३० प्रतिशत मुगल
सम्पत्तिको मुख्य स्रोत नै उत्तरसित
रहेको यो व्यापार थियो। त्यसैले
बेलायतहरू यो स्रोत हात लगाई
भारतीय उपनिवेशबाट हुने आम्दानी
बढाउन चाहन्थे।

लडनमा रहेको दस्तावेजमा उल्लेख भए
अनुसार पृथ्वी नारायण शाहका सेनाले ८००
वटा काँधमा राखेर प्रहार गर्नुपर्ने लामो नाल
भएको शक्तिशाली बन्दुक र २१ जना
बेलायत सैन्य सल्लाहकार प्राप्त गरे। सम्बत
१७६६ मा बेलायतको हतियार, सैन्य सूचना
र सल्लाह समेतको सहयोगमा गोरखाले
कीर्तिपुर कठिन युद्ध गरि जिते। कीर्तिपुरले
अदम्य साहस देखाउँदा देखाउँदै पनि
उच्चस्तरीय हतियार सामु टिक्न सकेनन्।
त्यो लडाईमा कीर्तिपुरका दुई तिहाइ जनसंख्या
मारिएका थिए। हिंस्रक गोर्खाली सेनाले विजय
उन्मादमा बाँचेका कीर्तिपुर जनताको नाक
काटे। आजसम्म पनि त्यो ठाउँ "नाक नभएको
मान्छेको गाउँ" भनेर परिचित छ।

क्रमश.....

;/dkfbslo

सहमति नभएपछि बहुमतको आधारमा मस्यौदा बाध्यता आउने

पटक पटक संविधानसभाको म्याद थपी अब त समयमै नयाँ संविधान
ल्याउछौं भनी प्रमुख दलका शीर्ष नेतादेखि संविधानसभाका अध्यक्षले समेत
जनताको अगाडि प्रतिबद्धता व्यक्त गर्ने तर फेरी अन्तिम समयमा आएर नयाँ
ढंगको सहमति गरि संविधानसभाको म्याद थप्ने परम्परा जस्तै अपनाउदै
आएका नेताहरूलाई यसपाली भने अप्ठ्यारोमा पर्ने संभावना बढ्दै गएको
छ।

सर्वोच्च अदालतले अन्तिम पटकका लागि म्याद थप गर्न सक्ने भनी
पछिल्लो समयमा फैसला गरेको कारणले पनि समस्या भएको हो। अहिले
सम्म पनि नयाँ संविधानका लागि अत्यन्तै महत्वपूर्ण विषय राज्यको पुनर्सं
चना, शासकिय स्वरूप, निर्वाचन प्रणाली र न्याय प्रणाली जस्ता विषयमा
सहमति गर्न नसकेको अवस्थामा अब ती विषय बहुमतको आधारमा
संविधानसभामा पारित गरि संविधानको मस्यौदा समयमै बनाउनुपर्ने अवस्था
आएको छ। मस्यौदा समयमा ल्याउनको लागि सर्वसहमति नभएपछि
बहुमतको आधारमा संविधानसभाबाट परित गरि जनताकहाँ लाने भनी
सहमति दलका नेताहरूले गरिसकेको भएतापनि विशेष गरि नेपाली कांग्रेसका
नेताहरूले पछिल्लो समयमा त्यसको विरोध गर्न थालेका छन्।

सहमति नभएपछि बहुमतको आधारमा भएपनि संविधानको मस्यौदा
ल्याउन सकेन भने नेपाली जनताले अझ बढी अविश्वास गर्ने अवस्था आउने
संभावनालाई ध्यानमा राखि बहुमतको आधारमा भएपनि संविधानको मस्यौदा
ल्याउने संभावना बढ्दै गएको अवस्था छ।

यी फूलहरूलाई भन.'

कविता

प्रेमकृष्ण श्रेष्ठ

यी फूलहरूलाई भन मेरो नजरमा नफुल
यी हाँसोहरूलाई भन मेरो अधरमा नघुल
कहीं म बाँचन नखोजुं, देखेर यिनलाई
बाँचन खोजेर पनि कस्ले गर्छ र दया मलाई
जाग्न सकेन आँखा, सपना पर्खी लोलायो
सपनासँग यात्रा गर्दा नींदमा प्रीत पलायो
कस्ले दियो यो सपना, सातै रंगले रंगाई
यी सपनाहरूलाई भन मेरो नजरमा नखुल
यी हाँसोहरूलाई भन मेरो अधरमा नघुल
कहीं म बाँचन नखोजुं, देखेर यिनलाई
बाँचन खोजेर पनि कस्ले गर्छ र दया मलाई
कैले हुन्छ यो सास पराई, थाहा छैन
कुन भोलि निष्पूर मलाई, थाहा छैन
किन मौन हुन्छ हुकहुकी प्रीतको गीत गाई
यी गीतहरूलाई भन मेरो धड्कनमा नउर्ल
यी हाँसोहरूलाई भन मेरो अधरमा नघुल
कहीं म बाँचन नखोजुं, देखेर यिनलाई
बाँचन खोजेर पनि कस्ले गर्छ र दया मलाई

हार्दिक बधाई

व्यवस्थापन संकायतर्फ
प्रथम सुश्री रश्मी महर्जन

शिक्षा संकाय तर्फ
प्रथमसुश्री निमा महर्जन

शिक्षा संकायबाट
दोश्रो सुश्री डेजी सुवेदी

कीर्तिपुर नगरपालिकामा स्थायी बसोबास गरी शैक्षिक
सत्र २०६६/०६७(६७/६८ मा उच्च मावि वा
सो सरहको परीक्षामा उच्च माविहरू मध्ये खुल्ला
प्रतिस्पर्धाबाट यस विद्यालयका तीन जना विद्यार्थीहरूले
कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि.द्वारा प्रदान गरि
एको नगद तथा कदरपत्र प्राप्त गर्न सफल हुनु भएकोमा
उहाँहरूको उन्नति र प्रगतिको कामना गर्दै
हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दछौं ।

जनसेवा उच्च मावि, पाँगा, कीर्तिपुर-१२, काठमाडौं

नेपाली भाषाको माध्यमबाट नेपालभाषा सिक्नौं

नेपालभाषा ————— नेपाली भाषा

जित गन वने गन वने

जुयाचन -

मलाई कहाँ जाउँ कहाँ जाउँ

भइरहेको छ।

अय्या गोदावरी चाहू वनेनु -

उसोभए गोदावरी घुम्न जाउँ।

महाँ अनथ्यक तापा:। -

नाई त्यहाँसम्म टाढा छ।

अय्या दक्षिणकाली वने ला ?-

उसोभए दक्षिणकाली जाने ?

ज्यू अन हे वनेमाली -

हुन्छ, त्यहीं जानु पर्ला।

छु की चना: वनेगु ? -

के मा बसेर जाने ?

मोटरसाइकल वनेका नु।

मोटरसाइकलबाट जाउँ।

ल्लाती न्यायेगु पन्जा दु ला ?

हातमा लगाउने पन्जा छ ?

जिके ला दु छु, दु ला ?-

मसँग त छ तिमीसँग छ ?

जिके नं दु धन्दा कायेम्वा -

चिन्ता लिनु पर्दैन मसँग पनिछ

छं मोटरसाइकल चलय् याये

स: ला ? -

तिमीलाई मोटरसाइकल

चलाउन आउँछ ?

चलय् याये स: लाइसेन्स

मदुका -

चलाउन आउँछ लाइसेन्स छैन

।

म्वाल जि हे मोटरसाइकल

चलय् याये -

भइगो मै मोटरसाइकल

चलाउँछु।

लँय् चेकिंग जुल कि छु याये

?-

बाटोमा चेकिंग भयो भने के

गर्ने ?

निस: दाँ पुलेमाली -

दुईसय रुपैयाँ तिर्नुपर्ला।

जिके ला दाँ मदु -

मसँग त पैसा छैन।

जिके माक्व दाँ दु -

मसँग चाहेजति पैसा छ।

अष्ट्रेलियन ओपन -२०१२ जित्न जोकोभिच र अजरेन्का सफल

नवीन महर्जन

चारओटा ग्रान्ड स्लाम मध्येको सबभन्दा पहिला सुरु हुने अस्ट्रेलियन ओपन-२०१२को पुरुष एकल टेनिस टाइटल जित्न सर्वियाली खेलाडी नोभाक जोकोभिच सफल भएको छ। अस्ट्रेलियन ओपनको पुरुष

फाइनल चर्चित खेलाडी स्पेनका राफेल नाडाल विच भएको थियो। करीव ६ घण्टासम्म चलेको उक्त खेल ५ सेटसम्म लम्बिएको थियो।

डिफेन्डिङ च्याम्पियन जोकोभिचले ५-७, ६-४, ६-२, ६-७ र ७-५ को संघर्षपूर्ण विजेताका साथ उपाधी रक्षा गर्न सफल भएको छ।

जोकोभिच सेमिफाइनलमा एन्डी मुरेलाई हराएर फाइनलमा पुगेका थिए। सेमिफाइनल खेलमा पनि जोकोभिचले ६-३, ३-६, ६-१ र ७-५ को अंकले जित

हासिल गरी फाइनलमा पुगेका थिए। त्यसैगरी महिला टेनिसको उपाधि जित्न भिक्टोरिया अजरन्को सफल भएको छ।

फाइनलमा रुसी खेलाडी मारिया सारापोभालाई ६-३ र ६-९ को सोभो सेटले हराइ अस्ट्रेलियन ओपन च्याम्पियन बन्न सफल भएकी थिइन्। यो जितको साथै अजरेन्को महिला टेनिसकी शिर्ष वरीयता पनि भइन्।

टेनिस खेल चार ग्रान्ड स्लाम मध्ये अस्ट्रेलियन ओपन सबभन्दा पहिला सुरु हुने चर्चित टेनिस प्रतियोगिता हो। यो ग्रान्ड स्लाम पछि फ्रेन्च ओपन सुरु हुन्छ। यस लगतै अर्को चर्चित

प्रतियोगिता विम्बलडन टेनिस असार महिनामा सुरु हुन्छ भने अन्तिम ग्रान्डस्लाम यू.एस. ओपन भाद्र महिनातिर सुरु हुने अन्तिम प्रतियोगिता हो।

विश्वमा चर्चित विभिन्न खेलहरू मध्ये नाम र दाम कमाउने चर्चित खेल टेनिस खेल हो। विशेष गरी यस खेलका खेलाडीहरू सधैं चर्चाको शिखरमा पुगी राखेको हुन्छ।

तर हाम्रो देशमा यो खेल व्यावसायिक किसिमले खेल्न सकेको छैन। केही आर्थिक रुपमा सम्पन्न भएकाहरूले मात्र यस खेलमा लागीपरेको देखिन्छ। यसको लागि टेनिस संघले विशेष ध्यान दिनु पर्ने देखिएको छ।

नेवा पत्रकार राष्ट्रिय दबूको सम्मेलन चैत्र ४ गते

गत शनिवार नेवार पत्रकारहरूको एक भेलाले नेवा: पत्रकार र राष्ट्रिय दबूको पहिलो सम्मेलन आउदो चैत्र ४ गते काठमाण्डौंमा गर्ने निर्णय गरेको छ। नेवा: संचारकर्मि दबूको आयोजनामा भएको सो भेलाले कीर्तिपुरका पत्रकार श्रीकृष्ण महर्जनको संयोजकत्वमा नेवा: पत्रकार राष्ट्रिय दबू मूल आयोजक समिति गठन गरेको थियो।

९१ सदस्यीय आयोजक समिति गठन गर्नुका साथै २१ सदस्यीय सचिवालय समेत गठन गरेको थियो। सो सचिवालय समितिमा रचना श्रेष्ठ (रेडियो नेपाल), राज्य लक्ष्मी शाक्य (गोरखा एफ एम), सिला साय्मि (सन्ध्या टाइम्स), प्रेरणा शाक्य (भीगु स्वनगः), केके

मानन्धर (सगरमाथा टेलिभिजन), उदेन न्हूसार्मि (मेट्रो एफ एम), सुगतरत्न सिन्दुराकार (देशयमरु भ्याः), नृपेन्द्रलाल श्रेष्ठ (लिपि पौ), ज्ञानकुमार महर्जन (नेपाल मण्डल डट कम), ज्ञानवहादुर महर्जन (नेवा: एफ एम), राजेन्द्र शाक्य (उज्यालो एफ एम), मञ्जु बज्राचार्य (कान्तिपुर एफ एम), नातिकाजी महर्जन (गोरखापत्र), रमेश मानन्धर (किप्स एफ एम), अस्मीत मल्ल (नेपाल मण्डल डट कम), किच:मान ज्यापु (लाय्मू वा:छिपौ), सुरजवीर बज्राचार्य (सगरमाथा एफ एम), जूनीबज्र बज्राचार्य (नवज्योति एफ एफ), महेश श्रेष्ठ (नेवा: पत्रकार दबू धरान) र उपेन्द्र प्रधान (दोल्खा) रहनु भएको छ।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्म:

वि. सं. १९७६/०४/१३
(ने. सं. १०४०)

स्वर्गारोहण

वि. सं. २०६८/०९/२७
(ने. सं. ११३२)

स्व. जोगमाया महर्जन

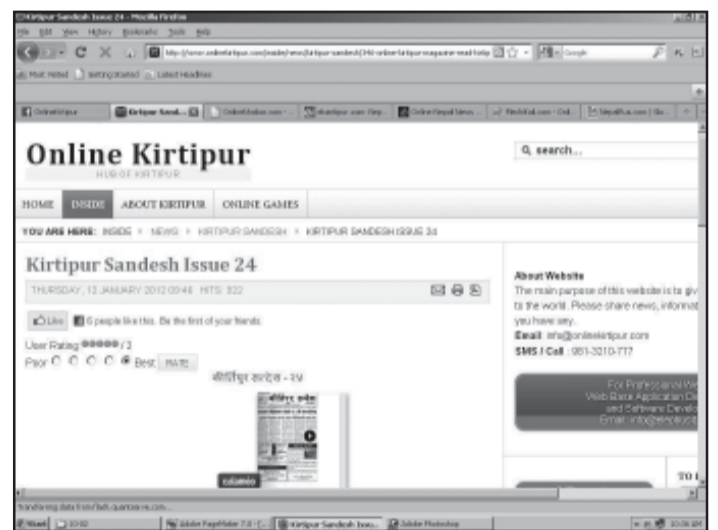
हाम्रा आत्मिय मित्र श्री बाबुकृष्ण महर्जनका ममतामयी आमा जोगमाया महर्जनको आकस्मिक निधन भएकोमा गहिरो दुःख व्यक्त गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडिमा दिवंगत आत्माको चीरशान्तिको कामना गर्दै शोक शान्तपत्र परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं

नरेन्द्र महर्जन कीर्तिपुर नगरपालिका - १७

महेशचन्द्र नकर्मि कीर्तिपुर नगरपालिका - १७

धर्म महर्जन कीर्तिपुर नगरपालिका - १७

कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिकको समाचारका साथसाथै तपाईंको विज्ञापन, सुचनादेखि प्रत्येक कुरा संसारको जुनसुकै स्थानबाट पनि हेर्न सक्नु हुनेछ।

‘कीर्तिपुरका हरेक विषय, तपाईंको विज्ञापन, सुचना, सन्देश विश्वभरी पुऱ्याउने हाम्रो अभियानमा सहभागी बनौं’

कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक ‘अनलाईन कीर्तिपुर डट कम’मा हेर्न सक्नुहुनेछ। (online kirtipur . com)

कीर्तिपुरको
चित्रण

कीर्तिपुर सन्देश साप्ताहिक

आस्था स्टोरमा चोरीको प्रयास

चोरी प्रयास भएको कीर्तिपुर नयाँबजार स्थित आस्था स्टोर

शान्ति तामाङ

कीर्तिपुर नयाँबजार पाँगा दोबाटोस्थित आस्था स्टोरमा यही माघ २० गते शुक्रवार चोरीको प्रयास गरियो।

साँझ ६.३० बजे सामान खरीद गर्न आएका इलाम स्वयान गा.वि.स. १ स्थायी घर भएका हाल बाल्मिकी संस्कृत विद्यालयमा स्नातक दोस्रो वर्षमा अध्ययनरत उमाकान्त भट्टर आईले चोरीको प्रयास गरेको थियो। अरु सानातिना सामानको बिल तिरी

ज्याकेट भित्र डावरच्यवनप्राश १/२ किलोको बोटल र डावर प्रोस्टाइल तेल लुकाएर लैजान लागेको थियो। स्टोरका मानिसलाई शंका लागि शरीर छामेर हेर्दा उक्त सामान फेला परो को थियो।

तत्कालै प्रहरी बोलाई नीजलाई प्रहरीको जिम्मा लगाइएको थियो। प्रहरीले एक रात थुनामा राखी अब उप्रान्त त्यस्तो गल्लि नगर्ने शर्तमा भोलि पल्लु छाडिएको खबर छ।

(प्रशिक्षार्थी पत्रकार)

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारीको ११ औं वार्षिक साधारण सभा सम्पन्न

सजनी श्रेष्ठ

कीर्तिपुर बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लि. द्वारा गत माघ २१ गते शनिवार चाँगुनारायणमा ११ औं वार्षिक साधारण सभा तथा कीर्तिपुर उच्च शिक्षा पुरस्कार वितरण समारोह सम्पन्न भएको थियो। कार्यक्रमको सभापतित्व सहकारी संस्थाका अध्यक्ष रमेश महर्जन, प्रमुख अतिथि संस्थापक अध्यक्ष रामकुण्ड महर्जन तथा अन्य अतिथिहरूलाई आसनग्रहण गराइयो। कार्यक्रममा उपाध्यक्ष पवन जोशीले स्वागत मन्तव्य राख्नु भएको थियो। स्वागत मन्तव्यपछि, संस्थापक अध्यक्षबाट पानसमा दीप प्रज्वलन गरी सभाको उद्घाटन गर्नुभयो।

सहकारीका अध्यक्ष रमेश महर्जनले सहकारीको वार्षिक प्रतिवेदन पनि प्रस्तुत गर्नुभएको थियो।

कार्यक्रमको निरन्तरतामा उच्च शिक्षा प्रोत्साहन पुरस्कार घोषणा प्रा.डा. शिवशरण महर्जनले गर्नुभयो र सभापतिद्वारा २०६६-२०६८ सालमा

उतीर्ण भएका विद्यार्थीहरूमा विज्ञान संकायबाट जमुना महर्जन र ओसन श्रेष्ठ, व्यवस्थापन संकायबाट रश्मी महर्जन र सृष्टि महर्जन, शिक्षा संकायबाट निमा महर्जन र डेजी सुवेदी मानविकीबाट रस्मिता महर्जनलाई पुरस्कार वितरण गरियो।

पुरस्कार वितरणपछि प्रमुख अतिथिज्यूबाट पुरस्कृत विद्यार्थीहरूलाई शुभकामना दिँदै आउने वर्षहरूमा पनि

राम्रो अंकल्याई उतीर्ण हुन प्रोत्साहन मिलोस् भनेर पनि कामना गर्नुभयो।

अन्त्यमा सभापतिज्यूले यस सहकारी संस्थाको मूल उद्देश्य भनेको शेयर लगानी कर्ताहरूलाई सहयोग गर्नेभन्दा पनि पुँजी लगानी बारे सल्लाह दिने जानकारी दिँदै बाँकि छलफल बन्द सत्रमा गर्ने कुरा बताउँदै आफ्नो मन्तव्य टुङ्ग्याउनु हुँदै सभा विसर्जन गर्नुभयो।

(प्रशिक्षार्थी पत्रकार)

-रकी महर्जन-

प्रविना (१५वर्ष) कक्षा ९ मा अध्ययनरत छत्रा हुन्। उनले जहिल्यै पनि आफू र आफ्नो क्षमताबारे नकारात्मक सोच्ने गर्छिन्। 'म पढाईमा राम्रो छुइन त्यसैले परीक्षामा अनुत्तिर्ण हुन्छु' भन्ने मान्यता राख्छिन्। हुन पनि उनी परीक्षामा प्रायः सत्रैजसो अनुत्तिर्ण हुन्छिन् पनि। विद्यालयका शिक्षक/शिक्षिका तथा परिवारका सदस्यहरूले पनि उनलाई अनुत्तिर्ण हुँदा 'तिमी पढेर खाँदैनौ' 'तिमी कहिल्यै पनि उत्तीर्ण हुन सक्दैनौ' भनी गालि गर्छिन्। यसले गर्दा उनको आफैँ प्रतिको नकारात्मक विचार अझ मजबुत हुँदै जान्छ। विस्तारै उमा सिकने चाहना पनि हराउँदै जान्छ। जीवनको स-साना समस्याहरू समाधान गर्न सक्ने आत्मविश्वास पनि गुमाउँदै जान्छिन्। आफ्नो स्वयंबारे नकारात्मक सोच्ने भएकोले साथीहरूसँग घुलमिल हुन पनि लाज, अप्त्यारो महशुश गर्छिन्। उनी प्रायः समय एकान्तमा बिताउँछिन्। हुँदा हुँदा उनलाई तनाव र निराशाले गाँज्दै जान्छ। अन्ततः उनी डिप्रेसनको शिकार बन्छिन्। माथि उल्लेखित घटनामा प्रविना केवल एउटा पात्र मात्र हो। यस्तै कारणले नेपाली युवाहरूमा हिजो आज डिप्रेसन एउटा मुख्य मानसिक समस्याको रूपमा देखिरहेको विभिन्न तथ्याङ्कहरूले देखाइरहेको छ। माथि उल्लेखित समस्याको मूल कारण Self esteem (स्वसम्मान) को कमी हो। जुन बच्चाले स्वयंप्रति श्रद्धाको भाव राख्दछ वा राम्रो अनुभव गर्छ, तिनीहरूले आफ्नो जीवनमा आउने नकारात्मक तनाव तथा कलहलाई सहजै व्यवस्थापन गर्न सक्छन्। उनीहरू जीवनमा हाँसी हाँसी रमाई बिताउँछन्। यिनीहरू यथार्थवादी र आशावादी हुन्छन्। यसको विपरित स्वयंप्रति श्रद्धा नराख्ने वा स्वयंको बारेमा नकारात्मक सोच्ने व्यक्तिहरूले कुनै पनि चुनौति आउँदा चिन्तित र निराशा हुन्छन्। यिनीहरूलाई

आफ्नो समस्या समाधान गर्न कठिन हुन्छ। आत्मा आलोचक विचारहरू जस्तै 'म राम्रो छैन' 'मैले राम्रोसँग काम गर्न सकिदैन' ले व्यक्तिमा निराशा त्याउनुका साथै कुनै पनि काम पुरा हुनु अगाडि नै छाड्ने गर्दछन्। नयाँ चुनौति आउने बित्तिकै तुरुन्तै प्रतिक्रिया दिन्छ ('म सकिदैन')

स्व सम्मान (Self esteem) भनेको के हो ?

Self esteem भनेको स्वयंको स्वयंप्रतिको विश्वास, अनुभव वा आत्मा दृष्टिकोण हो। हामी आफैँले आफैँलाई कसरी व्याख्या गर्छौं। त्यसले हाम्रो अभि-प्रेरणा (motivation) प्रवृत्ति (attitude) र व्यवहारलाई प्रभाव पार्नुका साथै सम्बन्धात्मक संयोजनमा समेत असर गर्दछ। Self esteem को संरचना जीवनको शुरुको अवस्थामा नै निर्माण हुने गर्दछ। जुन बच्चाले थुप्रै पटक असफल प्रयास गरेपछि सफलता प्राप्त गर्न सिक्छ, उसमा 'म गर्न सक्छु' भन्ने भावनाको विकास हुन्छ। उसले आफ्नो सक्षमतामा विश्वास गर्छ। त्यही समयमा अरू मान्छेसँगको अन्तरक्रियाको आधारमा आफ्नो बारे दृष्टिकोण बनाउँछ। त्यसकारणले स्वमान स्वस्थ र सकारात्मक दृष्टिकोण बनाउनेमा अभिभावकको महत्वपूर्ण भूमिका हुन्छ।

Self esteem आफ्नो क्षमता र आफूलाई कतिको प्रेम गरेको छ, त्यसको संयुक्त अनुभव पनि हो। कुनै काममा सफल हुँदा खुशी हुने बच्चाले प्रयाप्त मायाको अनुभव नगरेको पनि हुन सक्छ। तिनीहरूको Self esteem कम हुन्छ। मायाको अनुभव गर्ने तर आफ्नो क्षमतामा विश्वास नगर्ने बच्चाको पनि Self esteem कम हुन्छ। त्यसकारण

स्वमान Self esteem

स्वस्थ स्वमान हुनको लागि मायाको अनुभव र क्षमतामा विश्वासमा सन्तुलन हुनु आवश्यक छ। बच्चाहरू हुकँदै गर्दा उनीहरूको स्वमान तलमाथी भैरहेको हुन्छ, किनभने बच्चाको अनुभव र दृष्टिकोण पनि परिवर्तन भैरहन्छ। त्यसैले यो अवस्थामा होशियार रहनुपर्दछ। स्वमान कम (Low self-esteem) भएकाहरू नयाँ कुरा सिक्न वा गर्न चाहँदैन। आफ्नै बारे नकारात्मक कुरा बोलिरहन्छ, जस्तै 'म मूर्ख छु' 'म यो कहिल्यै सिक्न सकिदैन' 'मलाई कसैले मतलब गर्दैन' यस्ता विचारहरूको निराशालाई सहने शक्ति कमजोर बनाउँछ। कुनै पनि काम गरिरहँदा बीचमा समस्या आएमा समस्या समाधान गर्ने आत्मविश्वासको कमिले विचैमा छोड्छन् अथवा सहयोगको लागि अरूको अपेक्षा गर्दछन्। स्वयंप्रति सजिलै दुःखी महशुस गर्छन्। कुनै अस्थायी समस्यालाई स्थायी मान्छन्। यिनीहरूमा सहनशक्ति पनि कम हुन्छन् साथै यिनीहरू निराशावादी हुन्छन्। स्वमान उच्च (High Self-esteem) हुने बच्चाहरू अरू व्यक्तिसँग अन्तरक्रिया गर्न रुचाउँछन्। सामाजिक कार्यक्रम तथा समूहमा कार्य गर्न रुचाउँछन्। काम गर्दै जाँदा चुनौतिहरू आउँदा समाधान गर्न अग्रसर हुन्छन्। कुनै कुरा पढ्दा बुझ्ने भने 'म मूर्ख छु' नभनी 'मैले पढेको बुझिन' भन्छन्। उनीहरूलाई आफ्नो बलियो पक्ष र कमजोर पक्षको बारेमा थाहा हुन्छ, र तिनीहरू स्विकार गर्छन्। अरूले होच्याउँदा वा गालि गर्दा पनि उनीहरू दुःखी हुँदैनन्।

अभिभावकहरूले आफ्ना छोराछोरीको Self esteem बढाउन ध्यान दिनुपर्ने:

तपाईंले प्रयोग गर्ने शब्दप्रति सचेत हुनुहोस्: बच्चाहरू आफ्ना अभिभावकले

बोल्ने शब्दप्रति संवेदनशील हुन्छन्। गालि गर्दा पनि जथाभावी शब्द प्रयोग गर्नु हुँदैन। रिसले बोलेको कटु शब्दले बालकको स्वमानमा नकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छ। बच्चाले कुनै राम्रो कार्य गरेको छ भने प्रशंसा गर्नुहोस्। तर प्रशंसा गर्दा भित्री मनदेखि गरेको हुनुपर्दछ। वनावटी प्रशंसा गरेको बच्चालाई थाहा हुन्छ, जसले गर्दा फन नकारात्मक असर पर्न सक्छ। आफ्नो छोराछोरीले गरेको कुनै राम्रो कामको परिमाण राम्रो नहुँदा पनि उनीहरूले गरेका प्रयासलाई प्रशंसा गर्नुपर्दछ। जस्तै: छोरी नृत्य प्रतियोगितामा सहभागी भएकी छिन तर उनले कुनै पुरस्कार जित्न सकिनन् भने पनि उनको प्रयासको लागि प्रशंसा गर्नुपर्दछ।

सकारात्मक रोल मोडल बन्नुहोस्: बच्चाहरूले शुरूमा आफ्नै अभिभावकहरूलाई आफ्नो रोल मोडल बनाउँछन्। त्यसैले अभिभावकले जे गर्छन् बच्चाहरूले त्यही नक्कल गर्न खोज्छन्। यसर्थ पहिले आफ्नो स्वमानलाई सुधार गर्नुहोस्।

आफ्नो बच्चाको गलत विश्वासलाई पहिचान गरी सच्चाउनुहोस्:

आफ्नो बच्चाहरूले स्वयंप्रति अताकिक विश्वास गरेको छ भने त्यसलाई पहिचान गरी उनीहरूले गरेको स्वमूल्याङ्कनलाई यथार्थमा बुझाई सच्चाउनुहोस् उनीहरूको गलत दृष्टिकोणलाई उनीहरूको लागि यथार्थ बन्न सक्छ। जस्तै: गणितमा फेल हुनेले 'म हिसाव गर्न सकिदैन' 'म हिसावमा कहिल्यै पास हुन सकिदैन' 'म नराम्रो बुद्धि विद्यार्थी हूँ' भन्ने स्वमूल्याङ्कन गर्छन्। यो केवल उनीहरूको गलत सामान्यकरण मात्र होइन। यसले बच्चालाई असफल पनि बनाउँछ। यस्तो अवस्थामा अभिभावकले 'तिमी राम्रो विद्यार्थी हो। तिमीले

विद्यालयमा राम्रो गरेका छौं। गणित त एउटा विषय मात्र हो जसलाई तिमीले बढि समय दिनुपर्दछ। यसको लागि हामी सँगै काम गर्न सक्छौं' भनेर उसको सामान्यकरणलाई सुधार गर्नुपर्दछ।

खुशी र मायालु बन्नुहोस्: आफ्नो छोराछोरीले गरेको मिहेनतमा खुशी हुनुहोस्। तपाईंले उनीहरूमाथि गर्व गरेको महशुश गराउनुहोस्। बारम्बार उनीहरूको प्रयासलाई प्रशंसा गर्नुहोस्। परिणाम भन्दा पनि उनीहरूले गरेको मिहेनत प्रयासलाई इमान्दारिताका साथ प्रशंसा तथा उपहार दिनुहोस्।

सही र सकारात्मक पृष्ठपोषण दिनुहोस्: बच्चाहरूले गर्ने नकारात्मक र गलत कार्यलाई पनि सहि र सकारात्मक पृष्ठपोषण दिनुपर्दछ। यहि पृष्ठपोषणले उनीहरूलाई आफ्नो गलत सच्याउन वा सहि छनौट गर्न अभिप्रेरित गर्दछ।

घरमा सुरक्षित सिकाइको वातावरण बनाउनुहोस्: घरमा बच्चाहरूलाई सुरक्षित सिकाइको वातावरण दिनुपर्दछ। घरमा कुनै पनि हिंसा वा शोषण हुनुहुँदैन। साथै विद्यालयमा पनि हुनसक्ने कुनै पनि हिंसा वा शोषण प्रति सचेत हुनुपर्दछ। कुनै पनि प्रकारको हिंसा वा शोषणमा परेका बच्चाहरूमा नकारात्मक स्वमान हुन्छ। त्यसै गरि आमाबाबु बीच वा अन्य परिवारका सदस्यबीच भै भगडा हुने घरका बच्चाहरूमा पनि कमजोर स्वमान हुन्छ। त्यसकारण घरमा शान्त र सुरक्षित वातावरण बनाउनुपर्दछ।

बच्चाहरूलाई रचनात्मक अनुभव गराउनुहोस्: बच्चाहरूलाई competition (प्रतियोगितात्मक) भन्दा पनि cooperative (सहकार्य) हुने क्रियाकलापहरूमा सहभागी गराउनु पर्दछ। यसले गर्दा बच्चाहरू बीच सम्बन्ध सुमधुर हुनुका साथै स्वमान पनि सकारात्मक हुन्छ।

हार्दिक समवेदना

जन्म:
विक्रम संवत्
१९७४ भाद्र ९

स्वर्गारोहण
विक्रम संवत्
२०६८ माघ १४

स्व. रामकृष्ण श्रेष्ठ

नयाँबजार क्लब कीर्तिपुरका सल्लाहकार प्रा. डा. श्रीकृष्ण श्रेष्ठका पुज्यनीय पिता **रामकृष्ण श्रेष्ठ**को यही माघ १४ गते असामयिक स्वर्गारोहण भएकोमा गहिरो दुःख व्यक्त गर्दै हार्दिक भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडिमा दिवंगत आत्माको चीर शान्तिको कामना गर्दै शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

नयाँबजार क्लब

नयाँबजार कीर्तिपुर

हार्दिक समवेदना

जन्म:
विक्रम संवत्
१९७४ भाद्र ९

स्वर्गारोहण
विक्रम संवत्
२०६८ माघ १४

स्व. रामकृष्ण श्रेष्ठ

यस संस्थाका नीति निर्माण, आचार संहिता र अनुगमन समितिका संयोजक प्रा. डा. श्रीकृष्ण श्रेष्ठका पुज्यनीय पिता **रामकृष्ण श्रेष्ठ**को ९४ वर्षको उमेरमा असामयिक निधन भएकोले दिवंगत आत्माको चीर शान्तिको कामना गर्दै शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति हार्दिक समवेदना प्रकट गर्दछौं।

कीर्तिपुर बहुउद्देश्य सहकारी संस्था लि.

कीर्तिपुर सहमारी पसल

त:ग:वपि नयाँबजार १७ कीर्तिपुर

फोन नं. ४३३०६०९, ४३३५५५१

हार्दिक समवेदना

जन्म:
वि.सं. २००८
सिथिनख:

स्वर्गारोहण
२०६८ माघ १३
गते शुक्रवार

स्व. राम सुरवीर महर्जन

यस कोषका सदस्य रोशनी महर्जनका पुज्यनीय पिता तथा मथुरा महर्जनका ससुरा **राम सुरवीर महर्जन**को असामयिक स्वर्गारोहण भएकोले आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै यस दुःखद घडिमा शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्रदान गरून भनी इश्वरसंग प्रार्थना गर्दै समवेदना प्रकट गर्दछौं।

भीगु वचत कोष

कीर्तिपुर १ बाघभैरवस्थान

हार्दिक समवेदना

जन्म:
वि.सं. २००८
सिथिनख:

स्वर्गारोहण
२०६८ माघ १३
गते शुक्रवार

स्व. राम सुरवीर महर्जन

हाम्रा अति आत्मिय मिलनसार बौद्धिक धार्मिक कर्तव्य निष्ठवान मित्र **श्री राम सुरवीर सिंह**को असामयिक निधन भएको आज १३ औं दिनको पुण्य तिथिमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै शोकसन्तप्त परिवार प्रति धैर्य धारण गर्ने शक्ति ईश्वरले प्रदान गरून भन्ने कामना गर्दै भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं।

ब्रम्ह महर्जन तथा

समस्त महर्जन परिवार

खासिबजार, कीर्तिपुर

पाँगा मा.वि.मा खेलकुद सप्ताह सम्पन्न

नीशा लामा /

कीर्तिपुर पाँगास्थित पाँगा माध्यमिक विद्यालयमा गत माघ ९ गते सुरु भएको खेलकुद सप्ताह कार्यक्रममा सहभागी हुने विजेता विद्यार्थीहरूलाई गत माघ २० गते शुक्रवार एक कार्यक्रमका बीच पुरस्कार वितरण गरियो ।

विद्यालयका शिक्षक अनिरुद्र धमलाले संचालन गर्नुभएको उक्त कार्यक्रमको प्रमुख अतिथि विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष प्रा.डा. नन्दबहादुर महर्जन हुनुहुन्थ्यो । सभापतित्व विद्यालयका प्रधानाध्यापक रमेश मान महर्जनले गर्नु भएको थियो । कार्यक्रम अगाडि बढाउने क्रममा बाँकी रहेका खेल भाले जुदाई र घैला फोर खेल पनि खेलाइयो । खेल सम्पन्न भएपछि विजेता विद्यार्थी

खेलाडिहरूलाई सभापतिद्वारा प्रमाण पत्र र प्रमुख अतिथिद्वारा मेडल प्रदान गरियो । यसका साथै खेलमा सहयोग पुऱ्याउने अमन महर्जन, प्रसेस महर्जन, एलेक्स महर्जन र खेलकुदमा सहयोग गर्ने शिक्षक शिक्षिकालाई पनि सम्मान स्वरूप प्रमाण पत्र प्रदान गरियो ।

खेल ३ तहमा विभाजन गरी सदन अनुसार खेलाइएको थियो । जसमा प्राथमिक तहका विद्यार्थीलाई म्यूजिकल च्यर, निडल र श्रेड, स्कीपिड, पानी भर्ने, गणितिय हल, तातो आलु, रुमाल लुकाउ, भाले जुदाई, क्वाइन पिकिङ्ग, चकलेट बाइटिङ्ग, चम्चा दौड खेलाइयो । त्यस्तै निम्न मा.वि.का विद्यार्थीलाई टेबल टेनिस, फुटबल, ब्याडमिन्टन, टग अफ वार, भाले जुदाई, खो-खो,

२००मि दौड, म्यूजिकल च्यर खेलाइयो । माध्यमिक तहका विद्यार्थीलाई फुटबल, बास्केटबल, टेबल टेनिस, भाले जुदाई, टग अफ वार, घैला फोर, चेस, कसकन्ट्रि रेस र सटपुट खेलाइयो ।

कार्यक्रमको क्रममा प्रमुख अतिथिज्यूले खेलले विद्यार्थीको बौद्धिक तथा स्वास्थ्य विकासमा सहयोग पुऱ्याउने विश्वास गर्नुहुँदै खेलमा सहयोग गर्नुहुने शिक्षक शिक्षिकालाई धन्यवाद दिँदै आफ्ना मन्तव्य टुङ्ग्याउनुभयो र अन्त्यमा सभापतिज्यूले खेलमा सहभागी भई विजेता हुने विद्यार्थी र कार्यक्रम सम्पन्न गर्न सहयोग गर्नुहुने शिक्षक शिक्षिकालाई धन्यवाद दिनुहुँदै कार्यक्रम समापन गर्नुभयो ।

प्रशिक्षार्थी पत्रकार

पाँगा माध्यमिक विद्यालयका विजयीता खेलाडीहरूलाई व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष प्रा. डा. नन्द बहादुर महर्जनले पुरस्कार दिँदै

थुनुवाको डायरी-३०-

२०६७/०७/२४ बुधवार पैतीस दिन

हिजो अस्तित्वस्तै आज पनि विहान ४ बजे निद्रा खुल्यो । उठेर ट्वाइलेट गएँ । डाँडामा गएर चुरोट पिएँ । चुपचाप कोठामा आएँ । सबैजना फसाफस निदाइरहेका छन । म मात्र उठेर के गर्ने ? मलाई डायरी लेख्न मन लागेन । आफैले लेखेको डायरी पढेँ । डायरी पढ्दा पढ्दै मलाई रुन मन लाग्यो । अनि म सुतेँ ।

आजकल मलाई खूब निद्रा लाग्न थालेको छ । ५.४५ बजे आँखा खुल्यो । नित्यकर्म गरि बाहिर घुम्न थालेँ । आधाघण्टा घुम्दा मलाई थकाई महसुस भयो । होटलमा गएँ । बिना चीनिको दूधवाला चिया अर्डर दिएँ । १५ मिनेटपछि बल्ल चिया खाना पाएँ । चिया खाँदा र भात खाँदा मलाई घरको याद आउँछ । अनि म जेलमा छु भन्ने अनुभूति हुन्छ । यो जेल हो मेरो घर होइन । जब जब यस्तो कुरा मेरो मनमा आउँछ, अनि मलाई रुन आउँछ, अनि ती बच्चाहरूप्रति मेरो मनमा आक्रोस पैदा हुन्छ । मेरो मन छटपटिन्छ । छटपटिएर म के गर्न सक्छु ?

त्यसपछि ओमशान्तिमा गएँ । आज ईन्जिनियर सुदिप भाइजी आउनु भएको रहेछ । उहाँले दानको महिमा बारे बताउनु भयो । हामीले दान दिनुपर्छ । दान दिँदा त्यसको सदुपयोग हुन्छ, कि हुँदैन त्यो पनि ख्याल गर्नुपर्छ । एउटा हताकता मान्छे, सडकपेटीमा बसेर भीख मागिरहेको हुन्छ ।

उसलाई भीख दिनु भनेको उसलाई अल्छी बनाउनु हो । उसले सडकपेटीमा बसी बसी पैसा पाउँछ, भने किन काम गर्छ ? त्यसैले उसलाई दिएको दान वरदान होइन अभिशाप हुन्छ । यो कुराले मलाई साँढे प्रभावित पाऱ्यो ।

अर्काको घरमा घरेलु नोकर नी भएर बसेका केटीहरूलाई आफ्नो घरमा ल्याएर पढाएँ । आफ्नै सन्तानजस्तो माया गरेर पाली राखेँ । मैले उनीहरूलाई देखावटी मात्र होइन भावनात्मक रूपले पनि माया गरेँ । शिक्षा दिँदा काम विगार्दा गाली पनि गरेँ । उनीहरू स्वावलम्बि बनोस भनेर पत्रिका बेच्ने काम मिलाई दिएँ । उनीहरूको पनि मिठो खाने, राम्रो लगाउने चाहना होला । तर ती चाहनाहरू मैले पूरा गरी दिन सकिँदैन । एक वर्षभयो डा.ङंगोलले उनीहरूको पालन पोषणको लागि एक रूपैयाँ दिनु भएको छैन । उहाँले त एक वर्ष पहिले नै उनीहरूलाई घर पठाई दिनु भनेको थियो । मैले मानिन । अहिले उनीहरूलाई घर पठाएर के गर्ने ? एस.एस.सी पास भएपछि मात्र पठाउने भनेर मैले आफ्नै खर्चमा पाली राखेको थिएँ । आज उनीहरूकै कारण म जेलमा परेको छु । मैले दिएको दान मेरो लागि अभिशाप बन्यो । पत्रिका बेचेर पैसा पाएपछि उनीहरूले राम्रा राम्रा लुगाहरू किन्न थाले । मैले केही पनि भनिन । समय समयमा उनीहरू फिल्म पनि हेर्न जान थाले । अहिले उनीहरूको उमेर नै राम्रो

लगाउने, राम्रो हेर्ने, घुम्ने खाने हो भनेर म चुप लागेँ । मेरो यो सदासयलाई उनीहरूले दुरुपयोग गरे । बच्चाहरू जतिसुकै ठूलो भएपनि आमाबाबुको नजरमा बच्चे लाग्छ, भनेजस्तै मैले उनीहरू तरुनी भएको महसुस गरिन । यो मेरो भूल थियो ।

निर्मलाको बारेमा कुरा सम्फेर ल्याउँदा उनी त साँढे चेपारे रहिछिन् । मलाई साँसे पिच्छे 'ओ डायड' 'नजराम बा' सम्बोधन गरेर उनी थाक्दैनथी । मलाई डायड नभन सर भन भनेर किनभने अरूले मलाई डायड भनेको निरजलाई मन पर्दैन । उनी शुक्रवार ब्रत बस्छिन् । ब्रत बस्दा दूध केरा मिठाई खाउँथे । उनलाई मैले कति माया गरेको थिएँ । कति विश्वास गरेको थिएँ । त्यसैले त ०६६ सालको दसैँमा उनलाई नरेशसँग कैलाली पठाएँ । नरेश कीर्तिपुर दर्पण पत्रिकाको सम्पादक भएर काम गरिरहेका थिए । उसले उनलाई बहिनी भन्थ्यो । दुवैजना पश्चिम नेपालका थिए । महिला र पुरुषको हरेक सम्बन्धलाई यौनको दृष्टिकोणले मात्र हेर्नु हुँदैन भन्ने मेरो मान्यता त्यसैले त उनी र नरेशलाई बहिनी दाजु ठानी रात्री बसमा कैलाली पठाई दिएँ ।

सबैको मन मेरोजस्तो कहाँ हुनु ? आगो नजिक सुकेको दाउरा राखेपछि, आगोले तिप्छ । गाईको अगाडि हरियो घाँस र खि दियो भने खान्छ । यति पनि विचार गर्न नसकेको कस्तो मूर्ख मान्छे, म । घरबाट फर्केर आएदेखि उनीहरू दुईजनाको हेमखेम बढ्न थाले । नरेश समय

कुसमय होस्टेलमा आउन थाल्यो । एकदिन मैले उसलाई भनें, यो होस्टेलमा केटा मान्छेहरू आउन मनाहि छ । तपाईं यसरी आउनु भयो भने यहाँ टोलका मान्छेहरू ले कुरा काट्छ ।

त्यसबेलादेखि नरेश घरमा आउन छाड्यो । पत्रिका बेचन जाँदा ग्राहक चिनाइ दिने भनेर निर्मला र नरेशसँगै हि.ड.थे तैपनि दाजु बहिनी हो भनेर मैले मतलब राखिन । २०६६ साल मंसिर १५ गते निर्मलाको १६ वां वर्षगांठ मनाए । त्यसबेला पनि नरेशलाई बोलाइएको थियो । नरेशले उपहार पनि ल्याएको थियो । उनको जन्मदिन मनाये । खाजा खुवाइन । नरेशलाई मसँगै बाहिर ल्याएँ ।

२०६६ सालको माघ महिनामा पनौतीमा १२ वर्षे मेला सुरु भयो । निर्मलाले मलाई मेलामा जाउँ भनिन् । मलाई भीडभाड मन पर्दैन । त्यसैले मैले जान्न भनें । अनि एकदिन उनले भनिन्, "सर मेरो साथीको आमाबुवासँग म पनि पनौती मेलामा जान्छु है ?"

साथीको आमाबुवासँग जाने भनेपछि मैले हुन्छ भनें । उनी गइन् । कुनबेला फर्केर आइन मलाई थाहा भएन । त्यसको चार पाँच दिनपछि रचना भेटभयो । "सर निर्मलाको केटा साथी छ । अस्तित्व रत्नपार्कबाट केटासँग हाँसी हाँसी कुरा गरेर आइरहेकी थिइ । लोभस्वास्ती जस्तै टाँसेर आएकी थिइन् ।" रचनाले भनिन् त्यसपछि मैले निर्मलासँग सोधेँ । उनले भनिन्, "साथीसँग रत्नपार्कसम्म आएँ । उनीहरू बजार गर्ने भनेर गए । त्यहिं

नरेशदाइ भेट भयो । हामी पाँगा दोबाटोसम्म सँगै आएका थियौं ।" उनले यति भनेपछि मैले यो कुरालाई पनि खाँसे महत्व दिइन । निर्मलाले फूठो बोल्दैन भन्ने मेरो विश्वास थियो । समय बित्दै गयो । शिवरात्री आयो । निर्मलाले शिवरात्रीको दिन पशुपति जाने भनिन् । म नजाने भनें । उसोभए उनी साथीहरूसँग जान्छु भनिन् । उनी धर्मभिरु केटी पशुपती जान दिउँ भनेर हुन्छ भनें । उनी पशुपति गएर आइन् । कस्तो छ पशुपती भनेर सोधेँ । खूब र माइलो भयो । कस्ता कस्ता मान्छेहरू आएका रहेछन । कस्तो कस्तो दुश्य हेर्न पाइयो भनेर वर्णन गरिन । चार पाँच दिनपछि संस्थाका तीनजना केटीहरूले निर्मला आफ्ना केटा साथीसँग शिवरात्रीमा पशुपती घुमेर आएको बताए । मैले उनीसँग सोधेँ । साथीहरूसँग गएकी थिएँ । रत्नपार्कमा नरेश दाइ भेटेर सँगै आएको भनिन् । केही दिनपछि, कीर्तिपुरको एउटा साप्ताहिकमा शिवरात्रीको वारमा लेख प्रकाशित भयो । त्यो लेखमा त्यहाँको दृश्यको वर्णन लेखेको र निर्मलाले भनेको ठ्याक्कै मिल्थ्यो । अब मेरो मनमा शंका उठ्यो । तैपनि मैले निर्मलालाई केही पनि भनिन । उनले जुन साथीसँग पनौती गएकी भनेकी थिइन् ती साथी भेटेर सोधेँ । उनीहरू पनौतीमा सँगै गएकी भनेकी साथीसँग पनि सोध्न गएँ । उनीहरू पशुपतीमा गएको त हो तर निर्मलासँग गएको होइन भनिन् ।

यो कुरा सुनेर मलाई निर्मलादेखि साँढे रिस उठ्यो । मलाई कसरी ढाँटेकी, मेरो विश्वासलाई कुठार घाट गरिन । उनलाई मारुं कि काटुं जस्तो भयो । तैपनि उनीहरूको अन्तिम परीक्षा नजिक छ । अहिले यस्तो कुरा निकाले भने जाँचमा असर पर्न सक्छ, भनेर मैले केही पनि भनिन । वरु परीक्षा नसकिएसम्म कुनै पनि पत्रिका बेच्नु पर्दैन भनेर रोकेँ । चैतमा उनीहरूको जाँच सकियो । मैले माथिका कुराहरू भनेर निर्मलासँग सोधेँ, "तिमीहरूको प्रेम समबन्ध छ भनेर मैले थाहा पाइसकेको छु । नहाँतिकन भन, तिमीहरू दुईजनामा कहिले कसले प्रेम प्रस्ताव राखेको थियो ?" दसैँमा घर जाँदा रिंगटा लागेर म नरेश दाइको काखमा टाउको राखेर गइरहेकि थिएँ । उहाँले विस्तारै मेरो संवेदनशील अंग चलाउन थाल्नुभयो । मैले नचल्नु भनें । उहाँले म तिमीलाई प्रेम गर्छु । विवाह गर्न चाहन्छु भन्नु भयो । पनौती र पशुपतीमा उहाँले नै घुमाउन लैजानु भएको थियो । "अब म तिमीलाई यहाँ राखिदिन । यो घरमा ताला लगाईदिन्छु ।" "म त यो घरबाट कहिं पनि जान्न । तपाईंले मारे पनि काटे पनि तपाईंसँगै रहन्छु । म ममी कहाँ गएँ भने ममीले पाल्ने सक्नु हुन्छ । मलाई या त अर्काको घरमा काम गर्न पठाइन्छ, या बिहे गरेर पठाई दिनुहुन्छ, होला । मलाई पढ्न साँढे रहर लाग्छ ।" सवीताले भनिन् ।

कमश

हैन त ?

-भरत

यि हयौं हेनुं...बाई चटाउन्न मिल्ने
कीर्तिपुरको अक्षुत पोखरी ।।। अक्षत पत्याउनु
कीर्तिपुर पर्यटकीय गन्तव्य हो अवेः.।

विपश्यना ध्यान गर्दै श्रद्धाञ्जली सभा

ज्ञानबहादुर महर्जन 'नेवा'

बौद्ध जागरण समिति कीर्तिपुरले यहि माघ २४ गते शनिवार उक्त समितिका संस्थापक अध्यक्ष राम सुरवीर महर्जनलाई एक कार्यक्रम गरि श्रद्धाञ्जली अर्पण गरियो। कीर्तिपुर नगरपालिका ६ समल टोल स्थित राम सुरवीरको घरमा अमरलाल मालीको सभापतित्वमा बेखामान महर्जनले संचालन गर्नु भएको उक्त सभामा विहान ७:३० देखि ८:३० सम्म स्वर्गीय महर्जनको सम्झनामा सामुहिक विपश्यना ध्यान बस्ने कार्यक्रम भयो।

स्मरणीय छ, गत माघ १३ गते राम सुरवीर महर्जनको असामहिक स्वर्गारोहण भएको थियो। उक्त श्रद्धाञ्जली सभामा अतिथिको रुपमा विपश्यना ध्यान केन्द्रका सहायक आचार्य तेजमान शाक्य, हेमबज्र बज्राचार्य, रुपकुमार शाक्य, चन्द्रमान बज्राचार्य, प्रेम बहादुर महर्जन, संघरत्न बज्राचार्य, अनागरिका सोना गुरुमा हुनुहुन्थ्यो। उक्त श्रद्धाञ्जली सभाका वक्ताहरूले बौद्ध जागरण समितिको स्थापना कालदेखि धम्मकीर्ति विपश्यना ध्यान केन्द्र कीर्तिपुर शाखाको स्थापना कालसम्म स्वर्गीय रामशुरवी महर्जनले गर्नु भएको योगदानको बारेमा आफूले जानेका कुरा बताउनुहुँदै उहाँको सम्झना गर्नुभयो। उहाँले अंगाल्नु भएको बद्धधर्म शिक्षालाई हामीले समेतुपने कुरामा जोड दिनुभयो। कीर्तिपुरको लागी मात्र नभई अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमै उहाँको योगदानको कदर गर्दै स्वर्गीय सुरवीरले देखाउन भएको बाटो र उहाँको समाजप्रति चिन्तन गर्ने भाला अब बौद्ध जागरणका सम्पूर्ण सदस्यहरूको जिम्मामा छाडेर जानु भएको छ, भनी विपश्यना ध्यान केन्द्रका सहायक आचार्य हेमबज्र बज्राचार्यले आफ्नो मन्तव्यको क्रममा बताउनु भयो।

अन्तमा सभामा उपस्थित सबैजनालाई विपश्यना ध्यान केन्द्रका सहायक आचार्य तेजमान शाक्यले पाँच मिनेट विपश्यना ध्यान विधिको आनापाना ध्यान बस्न लगानुभई सभा विषर्जन गर्नु भएको थियो।

सुहाना क्याटरिङ सर्भिस

ट्याङ्ला, कीर्तिपुर

नोट: विवाह, ब्रतबन्ध, पिकनिक, सेमिनारका साथै विशेष अवसरमा हामीलाई सम्झनुहोस्।

Buffet Dinners Luncheons, B.B.Q.S etc

Sudarsan Karki

(Mobile 9841461573, 9803910869, 4334477)

राज्यको पुनर्संरचना

हामी सार्वभौम नेपाली जनता हौं। हामी हिजो एकात्मक नेपाल अधिराज्यमा थियौं। नेपालमा रहेका अर्धसामन्ती र अर्धऔपनिवेशवाट पिडित थियौं। राजा महाराजाहरू सविधान भन्दा माथि हुन्थे। राजा महाराजाहरूको हुकुम नै ऐन र काकून बनेको थियो। पहिले नेपाल टुक्रा टुक्रा र राज्यमा विभक्त थियो।

जब पृथ्वीनारायण शाहले नेपालको एकीकरण गरियो र पछिका द्रव्य शाह लगायतको नेपालको एकीकरणमा ठूलो हात थियो भनिन्छ। अहिले कस्तो संघिय लोकतान्त्रिक गणतान्त्रिक राज्य बनाउने र पुरानो राज्यवाट नयाँ राज्यको संरचना गरी देशमा जातिय, भाषिक, भौगोलिक पहिचान सामर्थ्यलाई कसरी सम्बोधन गर्ने भन्ने सवालमा नेपालको राजनीतिले कस्तो मोड लिनेछ, हेर्न बाकी छ।

नेपाल अधिराज्यलाई टुक्राएर धेरै राज्य बनाउन गठित राज्य पुनर्संरचना आयोगको प्रतिवेदनले धेरै नेपालीलाई फ्रस्काएको छ। एक त आयोगले सर्वसम्मतले आफ्नो प्रतिवेदन दिन सकेन भने अर्कोतिर बहुमत र अल्पमत गरी ११ र ६ प्रदेश गरि छुट्टाछुट्टै राज्य संरचनाको प्रतिवेदन बुझाएर आफूलाई सिफारिस गर्नेप्रति नूनको सोभो मात्र पुऱ्याएको आभास हुन्छ। विज्ञहरूको राय सुभाब, छलफल, अन्तर्क्रिया विना आफ्नो आसेपासे विद्वानहरूको सल्लाहमा विशेष

गरी आफूलाई सदस्यमा सिफारिस गर्ने दलहरूप्रति कृतज्ञता मात्र जनाउने हिसाबले जसरी प्रतिवेदन बुझाइयो। यो आफैमा दलहरू जुधाउने, मधेसलाई रिभाउने र दलितहरूको छुट्टै गैर भौगोलिक राज्य कुटिल चाल मात्र देखियो। नेपालको जसरी प्रदेशहरूको निर्धारण गर्न आयोगले आफ्नो सुभाब तथा प्रतिवेदन सरकार तथा व्यवस्थापिकामा पेश गरेको छ। त्यो आफैमा नेपालको राज्य पुनर्संरचना सम्बन्धि विज्ञहरूलाई अपमान गर्ने उपहास गर्ने अवस्था बनेकोमा दुख व्यक्त गर्नेहरू पनि कम छैनन्।

यो प्रतिवेदन अधिकांश नेपालीलाई चित्तबुभदो भएन। अधिकांश नेपालीले आयोगको प्रतिवेदन र नियतिमाथि प्रश्न चिन्ह उठाएको पाइयो। जसरी राज्य पुनर्संरचना आयोग गठनको बेलामा नै राजनीतिक नियुक्ति भागबन्दामा संयोजक र सदस्यहरू चयन गरियो, त्यो नै विवादास्पद भयो।

आयोगको सदस्य नपाएकै आधारमा विभिन्न जनजातीहरूले ठाउँठाउँ मा आन्दोलन बन्द समेत गर्न भ्याए। दुई महिनाको अवधि राखी गठन भएको राज्य पुनर्संरचना आयोगले दुई महिनापछि सरकारलाई आफ्नो प्रतिवेदन त बुझाइयो तर राज्यको संरचना हैन राज्यको बिखण्डन हुन सकेन खतरा पनि त्यतिका सवल देखियो। एक मधेस एक प्रदेश माग गरिरहेको

मधेसहरूलाई एक मधेस हैन एक मधेस दुई प्रदेश दिएर दिएर मधेसको मागमा एकसय प्रतिशत थपी दुई प्रदेशको प्रस्तावले उप प्रधानमन्त्री गच्छेदार मख्ख छन्। जसरी हिजो नेपालको चौध अञ्चलको सिमाना कोर्दा तराई, पहाड र हिमालको जुन सन्तुलन मिलेको थियो। तराईको अधिकांश भाग विभिन्न पहाडी जिल्ला र अञ्चलहरूमा विभक्त गरिएको थियो र गाउँ, नगर र जिल्ला सदरमुकामको जुन ढंगले नामाकरण र सिमाडकन गरिएको थियो। जसले गर्दा हिमाल पहाड र तराईको सन्तुलन मिलेको थियो। यदि राज्यको पुनर्संरचनाको खाका कोरिरहँदा समग्र नेपालको पहिचान र सामर्थ्य नमिलेको भए त्यसलाई अझ व्यवस्थित गर्न सकेन अवस्था बन्नु पर्थ्यो तर विडम्बना दुई मधेस प्रदेशले अरु सबै प्रदेशलाई नाकाबन्दी गर्न सकेन यो संरचनाको खाकाले आयोग सदस्यहरूले समेत पछुताउनु पर्ने पनि नहोला भन्न सकिँदैन। किनकि भोलिका दिनमा नेपालको अन्य राज्यहरूको पहिचान र सामर्थ्यमाथि प्रश्न चिन्ह उठन सकेन, मधेस राज्यको नाकाबन्दीमा पर्न सकेन धेरै सम्भावनालाई आज त इन्कार गर्लान तर वास्तविकतामा परि भएमा को जिम्मेवार हुने हो ? नेवा: राज्यलाई ताम्सालिङ ले घेरेर नेवा राज्य बनाउँदा नेवार हरु अन्य राज्यहरूसंगको प्रदेशिय सम्बन्ध कसरी विस्तार गर्न

ब्यंग सन्देश

शुभ कुमार् महर्जन

सक्लान ? ताम्सालिङ बन्द र हडतालले पुरा नेवा: ? राज्य नै संकटमा नपर्ला भन्न सकिँदैन र ? त्यसैले राज्य पुनर्संरचनाको नाउँमा, संघियताको नाउँमा, जातिय स्वायत्तता र आत्म निर्णय गर्न पाउने नाउँमा भोलिको नेपालमा नेपालीहरू बीच भएका सदभाव गुम्ने, जातिय दडगा हुने, पहुँच र कम्जोरीबीच भगडा हुने, एक प्रदेश र अर्को प्रदेशबीचको भाइचार सम्बन्ध विग्रन सकेन आधारलाई ठम्प्याइ आज केन्द्रीय सरकार, प्रान्तिय सरकार र स्थानीय सरकारको बारेमा बृहत छलफल गरी काम कर्तव्य र अधिकारको बारेमा स्पष्ट हुनु जरुरि छ, नत्र हतारमा निर्णय गरी पछि पछुताउनु नपर्ला भन्न सकिँदैनन्।

बेलैमा विज्ञ समुह वा आयोग बनाई राज्यको पहिचान र सामर्थ्यको आधारमा जातिय, भाषिक, भौगोलिक स्वरुपलाई मिलाउन जनताको स्थलगत र ाय लिएर काम गर्न पाएको भए अहिले जस्तो आयोगको प्रतिवेदनमाथि नराम्रो टिक्काटिप्पणी हुने थिएन होला। तर के गर्ने हतारमा निर्णय गरी पछि पछुताउने दलका नेताहरूको बानी सुधार्न इन्द्रको बाउ चन्द्रले पनि नसकेन अवस्था छ। मै ठूलो भनी अरु सबैलाई सानो देखे बानीले आफू नै सानो भएको चाल नपाएकाहरूलाई खै के भन्ने र ?

बुकिङ्ग खुल्यो

बाघ भैरव बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.द्वारा संचालित कीर्तिपुर भेगमा नै सुविधा सम्पन्न दुई वटा हल सहित १५०० जना क्षमताको पार्टी प्यालेस- 'बाघ भैरव बैक्विट' संचालित भएको सहर्ष जानकारी गर्दछौं। हामीकहाँ विवाह, ब्रतबन्ध, जंकु (भिमरथारोहण) आदिको पार्टी तथा भोज गर्न, विभिन्न संघ संस्थाहरूको - सभा, सम्मेलन, प्रदर्शनी तथा सेमिनार, गोष्ठी गर्न बुकिङ्ग खुल्ला गरिएको छ।

विशेषताहरू :- खुल्ला रमणीय स्थल, यथेष्ट पार्किङ्गको व्यवस्था, सुविधा सम्पन्न दुईवटा हल, DJ हलको छुट्टै व्यवस्था भएको, जेनेरेटरको सुविधा,

बाघ भैरव बैक्विट (पार्टी प्यालेस)

नगाउँ, बालकुमारी मन्दिर सँगै फोन नं. ४३३०२३६, ९८५१०६२३७४, ९८४१३०२२०३, ९८५१०७२०७२, ९८४१३४३५३७

फ्लायट तथा कोठा भाडामा

कीर्तिपुर नयाँबजारको अन्डरग्राउण्ड पार्किंग सुविधा भएको घर (कार्यालय, अफिस)को लागी अति उपयुक्त फ्लायट तथा कोठा भाडामा

सम्पर्क: ९८०३६३०८७१